

18

පොත්‍යන් සරු දහම්

කිසියම් වර්යාවක්, හැසිරීමක් යහපත් යැයි සමාජයේ පිළිගැනීමක් ඇති වූ විට එය සාරධර්මයක් ලෙස සැලකිය හැකි ය. සමාජයේ සාමූහික එකතුව සාරධර්මයක පදනම සි.

සාහිත්‍ය නිර්මාණයක අපේක්ෂාව වන්නේ ජ්විතය පිළිබඳ අවබෝධය පුළුල් කිරීම සි. සාහිත්‍යය මවක මෙන් උපදේශ දෙයි. සාහිත්‍යයේ එන ජ්විත විවරණ, සාම්‍ර උපදේශ ස්වරුපයක් තොව යහපත පිළිබඳ අදහස් වශයෙන් මතා අවබෝධයකින් යුත්ත්ව මනසේ තහවුරු වේ. ජ්විතය හැඩිගස්වා ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය උපදේශ ලබා දෙන්නට ම ලියුවුණු පොතපත ද සාහිත්‍යයෙහි බහුල ය. සාහිත්‍ය නිර්මාණ පරිශීලනයෙන් ලබන අවබෝධය ඔස්සේ වඩා යහපත් ජ්විතයක් ගොඩනගා ගත හැකි ය. මේ පාඩම සාහිත්‍යයේ නිරුපිත සාරධර්ම කිහිපයක් ගැන අවධානය යොමු කරන්නකි.

යම් සමාජයක ජීවත් වන මිනිසුන්ගේ ජීවිත යහපත් ලෙස හැඩගස්වන, එම සමාජයේ ම ව්‍යවමනා කුණින් ම ඇති ව්‍යුණු පිළිගැනීම්, විශ්වාස සහ සිරිත් විරිත් ‘සාරධර්ම’ ලෙස හැදින්විය හැකි ය. සමාජයක ප්‍රගමනයට හේතු වන්නේ එහි වෙසෙන්නන් තුළ පවතින යහපත් ගුණාංග යි. සමාජයක ජීවත් වන අපට ඒ සමාජයේ පැවැත්මට හේතු වන වරයා අනුගමනය කරන්නට සිදු වෙයි. මේ වරයා හා සිරිත් විරිත් මිනිසා විසින් ම ඇති කර ගන්නා ලද හා පුරුදු පුහුණු කර ගන්නා ලද ගති පැවතුම් ය. මේවා ඇතු අතිතයේ පටන් සකස් වෙමින් පැවත එන්නේ ය. බොහෝ සිරිත් විරිත් හා තහංචි පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට සම්ප්‍රදායක් වශයෙන් මිනිසුන් උරුම කර ගත් හැසිරිම් ය. ඕනෑම සමාජයක ඒ ඒ අයගේ ජාතියට, ආගමට, විශේෂිත වූ වරයා සිරිත් විරිත් දැකිය හැකි ය.

බුදුන් වහන්සේ දේශනා කලේ කෙනකුගේ උතුම් බව රකෙන්නේ උත්පත්තියෙන් නො ව, ක්‍රියාවෙන් බව යි. මේ අදහස ම සනාථ කරමින් තිරුවල්ලවර නමැති ග්‍රේෂ්‍ය හින්දු වින්තකයා තිරුක්කුරල් නමැති මානව ධර්ම ගාස්තු ග්‍රන්ථය රවනා කලේ ය. පෙරියපුරාණම් නමැති ග්‍රන්ථයේ ඇතුළත් වරිත කතා මගින් ද කෙරෙන්නේ සමාජයේ යහපත් බව රක ගන්නට උපදෙස් දීම ය. ඉද්ධ වූ කුරානයේ සඳහන්ව ඇත්තේ ද ඉස්ලාම් ධර්මය මගින් සමාජයට යහපත සලසන ආකාරය යි. සියලු මත්‍යාලායන් දේව දරුවන් වන හෙයින් ‘බුදු සියල්ලෝ ම සහෝදරයෝ ය’ යන අදහස ක්‍රිස්තු ධර්මයෙහි ඉගැන්වේ. කිතු දහමෙහි ද සමාජය යහපත් ලෙස පවත්වා ගෙන යැමට අවශ්‍ය උපදෙස් අන්තර්ගත වී ඇති බව බයිබලය කියුවීමෙන් අවබෝධ කර ගත හැකි ය. මෙබදු සැමූ ග්‍රන්ථයක ම පාහේ ගැබී වී ඇත්තේ යහපත් පුද්ගලයකු නිර්මාණය කරන සාරධර්ම බව පැහැදිලි ය.

පවුල අප සමාජයේ කුඩා ම ඒකකය යි. පවුලේ සාමාජිකයන් හැසිරිය යුතු ආකාරය අප ගෙදර දී ම උගනිමු. ඉන් පසු සමාජයට පිවිසෙන අපට ඒ ඒ ආයතන යහපත් ගුණධර්ම උගන්වයි. සමාජයේ යහපත් පැවැත්මටත් පුද්ගලයාගේ වරිත සංවර්ධනයටත් පුද්ගලයා හා සමාජය අතර නිරවුල් අවබෝධ තහවුරු කරුම්මත් මේ සාරධර්ම මහෝපකාරී වන්නේ ය. මේවාට පටහැනි වීම පුද්ගලයාගේ යථා පැවැත්මට හානි පමුණුවයි.

සිංහල සාහිත්‍යයේ උපදේශ ග්‍රන්ථ යන්වෙන් විශේෂයෙන් හැදින්වෙන ග්‍රේෂ්‍ය කාති කිපයකි. ලෝච්ච සගරාව, ලෝකෝපකාරය, සූජාමිතය, සිරිත්මල්දම එබදු පොත් ය. ජාතක පොත් වහන්සේ අපට උගන්වන යහපත් ගුණධර්ම මෙතෙකු දි ප්‍රමාණ කළ තොහැකි ය. බොද්ධ සාහිත්‍යයේ සැමූ ග්‍රන්ථයක ම අපට උගන්වන්නේ සාරධර්ම යි.

සද්ධර්මරත්නාවලියෙහි සඳහන් පුතිගත්ත තිස්ස තෙරැන් වහන්සේගේ කඩාවහි දී ඇල්ලීමට නොව බැලීමට පවා නොහැකි ලෙස ගැරිරය කුණු වී, ඇල්ලීමට නොව බැලීමට පවා නොහැකි ලෙස සැරව ගලමින් තිබු අවස්ථාවේ ඒ තෙරැන්ගේ තුවාල සෝදා පිරිසිදු කරන්නේ ද බුදුන් වහන්සේ ම ය.

“ඒ ඇතාණෙක් ද බුදුන් දැක පෙනී ගොසින් වැදලා කැටි ව ආ අනික් තෙනක් නැති නියාව දැක වැඩ සිටි රුපේපයේ ම තණ පයින් උදුරා පියා අත්තක් කඩා ගෙන අවුත් හැමද පියා බුදුන් වස් වැස වැඩුහුන් කල්හි වස් තුන්මස ම කළය සොයින් හැරගෙන ගොසින් බොන පැනුත් ගෙනවුත් තබාලති.”

- සාර්ථකාචාරී

පාරිලෙයා ඇතා බුදුන් වහන්සේට උවටැන් කළ අපුරු මෙහි කියැවේ. එකිනෙකාට උදු උපකාර හා උවටැන් කිරීම මගින් පුද්ගලයා යහපත් අයකු කෙරෙන බව බොහෝ සාහිත්‍ය ගුන්ප මගින් පැහැදිලි කෙරෙයි. ව්‍යුල්ලහංස ජාතකයේ හංස සේනාධිපතියා හංස රාජයාණන්ට උපකාර කරන්නේ තම ජීවිතය ද පරදුවට තබමිනි.

“නුඩු වහන්සේ මරණ පාසයෙන් බැඳුණු සේක. මම ස්නේහ පාසයෙන් බැඳී ගියෙමි. එහයින් මියෙතත් එක්ව ම ය. ගැලී යතත් නුඩු වහන්සේ හා එක්ව යෙම්යි. ඉදින් ඇර පියා ගොස් මාගේ ජීවත් වීමට වඩා නුඩු වහන්සේ හා එක්ව රඳා මිය යාම උතුම් වන්නේ ය.”

නුතන සාහිත්‍ය නිර්මාණ මගින් ද මේ සාර්ථකාචාර ජීවිතවලට සම්බන්ධ කරනු දැක ගත හැකි ය.

විශේෂීංහ අමතක ද උමිට
කම්හලේ රෝදයට
අත බිඳී ගිය දවස
නාදන් නොවෙ ද නුඩු
බෙර ගතතේ එදින
පිවිවමල් හදවතින්
ලේ දෙමින්
වාට්ටුව පැහැදින්
මලම්ම ගෙන යමින්

- විදුචිර අමරසේන

මේ නිර්මාණයෙන් කියවෙන උපස්ථානය ජාති, ආගම හේදයකින් තොරව කෙරෙන්නකි. නුතන කවියා සමගිය, සාමය ඇති කරන්නට කවිය යොදා ගත් අපුරු අවස්ථාවකි මේ. උවටැන් කිරීමේ දී සිත්ති මතු කර ගත යුතු උතුම දහම මෙය සි. ‘පිවිවමල් හදවතින්

ලේ දෙමින්’ නාදන් විපේෂීංහ බෙරා ගනියි. මෙයින් සමාජයට දෙන පණ්ඩිචිය ග්‍රේෂ්ඨ ය. මේ සාරධර්මය ඉස්මතු කෙරෙන නිර්මාණ තුතන සාහිත්‍යයෙහි ද බොහෝ සෙයින් අපට භමුවෙයි. එසේ ම මෙබදු උවටැන් තම දෙම්වූපියන්ට කළ යුතු බව සාහිත්‍යයේ බොහෝ නිර්මාණවල දැකිය හැකි ය.

‘මාතා පිතු උපවිධානං’ යනුවෙන් මහා මංගල සුතුයේ සඳහන් වෙයි. ඇත්ත ලෙස ඉපදී තම අද මවූපියන් රැකි පුත්‍ර ගැන මාතුපෝෂක ජාතක කතාවේ සඳහන් වෙයි. මෙලෙස අප සාහිත්‍යයේ මේ උතුම් ගුණදහම ගැන වර්ණනා වී ඇත.

අම්මාගේ හා කාත්තාගේ ගුණ කියුවෙන සාහිත්‍ය නිර්මාණ රස විදින විට තම සිත්ති උපදීන ආදරණීය හැරීම නිසා ම පුද්ගලයා තුළ දෙම්වූපියන් ගැන ගෞරවය හා ආදරය ඇති වෙයි.

මවූපියනට ආදරය කරන දරුවන් සමාජයට අවැඩික් කරන්නේ නැත. සාහිත්‍යය ඒ සඳහා ඔවුන්ට උපදෙස් දෙයි.

පුල හෙළ කුසුම ලිය පිය තෙපල රන් කෙඩි...

බල සුබ නිමිති පෙර මග නැකතටත් වැඩි

සැලැලිහිණ සංදේශය

පෙර මග සුබ නිමිති ගැන පවසන රාජුල හිමි, ප්‍රිය වවන කතා කරන්නිය සුබ නිමිත්තක් බව කියයි. ප්‍රිය වවන කතා කරන්නට මූල්‍ය සමාජය ම උත්සාහ ගන්නේ නම් වෙරය, කොට්ඨය, ජ්‍රේෂ්ඨාව වැනි මිනිසා විනාශ කරන හැරීම් පහළ නොවනු ඇති. නන්දිවිසාල ජාතකය ප්‍රිය වවන කතා කිරීමේ වැදගත්කම ගැන අපට මහගු ආදරුගයක් සපයයි. එහි කියවෙන බුහුමණයා තරගයෙන් පරාජය වීම සිදු වන්නේ බර උසුලන වෘෂ්ඨයා පෙර පරිදි ගැල් ඇදීම නොකළ බැවිනි. එය එසේ වූයේ “අදුව කුල, උසුලව කුල” යනුවෙන් සැරපරුෂ ලෙස අණ දීම නිසා ය. පරාජයට පත් වී ගොකුයෙන් පසු වූණු බුහුමණයාට වෘෂ්ඨයා පවසන්නේ මෙසේ ය.

“බාහ්මණය, මෙපමණ කළක් තොපගේ ගෙයි වසන්නා වූ මා විසින් කිසි හාජනයක් බිඳීමෙක් හෝ කිසිවක් මැඩ මිරිකීමක් හෝ තැනෙක්හි මලමුතු බැහීමක් හෝ කළ විරි දී ද? එසේ කළේහි මට කවර දෝෂයකින් කුඩායෙන් කියෙහි ද?”

සැර පරුෂ වවනයෙන් කතා කිරීම නිසා සිදු වූ පාඩුව ගැන හා එය කොතරම් අයහාපත සාදන්නේ ද යන්න පැහැදිලි කළ බුදුන් වහන්සේ “අන්‍යයන් හා කථා කරන්නේ වතුරුදෝෂ

විරහිත වූ මේහිර වූ මටසිලුව වූ මොලොක් වූ ප්‍රිය වවනයෙන් ම බිංඩා යුත්තේ ය. කිසි කලෙක්හිත් අමතෙන්දු වවනය නො බිංඩා යුත්තේ ය,” යනුවෙන් දික්ඡාපද පැනවූ සේක. සාහිත්‍ය නිර්මාණ මගින්, යහපත් වවනය පුද්ගලයාගේ යහපත සලසන සාරධර්මයක් බව පැහැදිලි කෙරෙයි. සමාජයේ ජීවත් වන විට අනෙක්තා සබඳියාව සඳහා ද ප්‍රිය වවන බලපාන බව ඇසේ. මහින්ද හිමියන්ගේ පහත පදනමෙන් ද ප්‍රකට වෙයි.

කඩු දහයෙකින් වන රිදුමට වඩා	රඹ
ඒක තෙපලකින් වන රිදුමට වෙයි	කැකුල්
මතු ලොව දුකින් ගලවතු රිසි නම්	යහල්
ප්‍රිය වදනකින් සහනතු සත් වග	සියලු

මේ සමාජයේ බොහෝ ව්‍යසන හා අපරාධවලට හේතු වන්නේ වවන හාවිත කිරීමේ දී ඒ පිළිබඳව දෙවරක් නොසිතිම යි. මේ දුරුගුණය මග හරවා ගෙන යහුගුණය වචවා ගෙන අන්‍යන්ට සතුව, සහනය ලබා දීමට සාහිත්‍ය නිර්මාණ මගින් ලැබෙන පිටිවහල කොතොක් දැයි වැටහෙනු ඇත.

දෙයක් වේ නම් යම්
සුදුස්සාට ම අයිති විය යුතු
ම කියනා ලෙස මෙලෙද
ලැබිය යුතු අයමයි ලැබිය යුතු
- බරටෝල්ට බෞජ්ටිගේ
The Cocacian chalk circle
නාට්‍යයේ සිංහලානුවාදයෙනි.

සමාජයේ බොහෝ ගැටුපු මතු වන්නේ සුදුස්සාට සුදුසු තැන නො ලැබෙන නිසා ය. මෙයින් පුද්ගලයා ද සමාජය ද පිරිහෙයි. විනාශකාරී තත්ත්වයන් මතු වෙයි. හෙන්රි ජයසේනයන් නිෂ්පාදනය කළ තුනුවටයේ කතාව නම් වේදිකා නාට්‍යය අපට මේ බව පසක් කරයි.

මෙය සමාජයේ වෙශයන සියලු දෙනා ම පිළිගත යුතු, පිළිපැදිය යුතු දහමකි. එමගින් බොහෝ ගැටුපු විසඳා ගත හැකි ය. වර්තමානයේ බොහෝ ආයතන පරිභානිය කරා යන්නේ තුෂුදුස්සන්ට තනතුරු ලබා දීමෙනි. අඟේ ම සාහිත්‍යය අපට උපදෙස් දෙන්නේ එබදු අමතෙන්දු ක්‍රියා නො කරන ලෙස යි. සුදුස්සා සුදුසු ලෙස කටයුතු කරදී සියලුල යහපත් වනු ඇත.

සොබා දහම අපට බොහෝ දේ ලබා දෙයි. ඒත් අප සොබා දහමට ලබා දෙන්නේ මොනවා ද? සුළත, වැස්ස, අව්ව, කුරුලතා, සෙවණ, වැලිතලා, කුරුලු ගිත, බිඳෙන රෙළඟ සිසිලස, ගංගා දියඅැලිවල සුන්දරත්වය යනාදි සියල්ල අපට ලබා දෙන මේ ලෝකයට අප ලබා දෙන්නේ මොනවා ද?

ඉස්සර කාලේ ඉර හද සෙවණේ
ගහ කොළ නැමුදු මිනිසුන්නේ
බඩ දැන සිටියා වනාන්තරේ වග
ඒකයි කළ ගුණ මෙහෙහි කළේ ...

- විනිතා අධේරිකුම

අතිතයේ ගොවියා කුමුරු ලියදේදක් ඉතිරි කළේ ද කුරුලේනට ය. එය ‘කුරුලු පාඨව’ නමින් හැඳින්වීමි. අද එය ද සමාජයෙන් ක්‍රමයෙන් ඉවත් වන ලකුණු පෙනෙන්. පොඩි මල්ලයේ නම් පදා තිර්මාණය, මේ සාරධරුම සමාජය තුළ පෝෂණය කරවන්නට ගත් උත්සාහයක් ලෙස ද හැඳින්වීය හැකි සි.

මේ සේරම තැනි ලැබුණේ ලොවින් - නුඩු
මොනවද මල්ලයේ දෙන්නේ නුධින් ලොවට
ඒක පාරට
වකේ ගසන්නෙපා මලේ
කුරුලේල්ලට
ඉඩක් දියං
ඒක කරලක් ඇදු යන්ට

- පරාකුම කොඩිතුවක්කු

ආගන්තුකයුට කරන සත්කාරය ද සමාජයේ වැදගත් සාරධරුමයකි.

පෙර දැක නොමැති මූත් සුන්දරහාම්	විසින්
මගේ තොරතුරු ඇසු සැටි හිතවතකු	ලෙසින්
ගෙඩියක් කඩාගෙන ගෙමිදුල තැකිලි	ගසින්
පිළිගැන්වී ය මට සොමිනස පිරුණු	අැසින්

- විමලරත්න කුමාරගම

සිංහල සාහිත්‍යයේ පමණක් නොව හැවද් ශිතාව, උපදේශ ගතකය, නීති ගතකය, හිතෝපදේශය, පක්ෂවතන්ත්‍රය ප්‍රත්‍යාග ගතකය වැනි සංස්කෘත ගුන්ථ මගින් ද සාරධර්ම වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා සපයන උපදේශ බොහෝ ය. තුනන සමාජයෙහි පවතින අපරාධ, අසාධාරණ හා ව්‍යුහන සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන්තේ සාරධර්ම පිරිහිම සි. රට පිළියමක් ලෙස පොත පත ඇසුරෙන් සාරධර්ම වටහා ගෙන, ඒවා අප තුළ වර්ධනය කර ගෙන අනායන් තුළත් සාරධර්ම ඇති කිරීමට ඇප කැප වෙමු.

පිදුරුතලාගල සේ උස් පාර්ශ්වනා
සමනාළ ගල එකමුතුකම
මිහින්තලාවේ නැණ ගුණ
සිගිරියේ යසිසුරු
මහපොලාව සේ පැරණි දිවයිනක
මහවැලිය සේ පැරණි ලේ නහර
දරමේ,
කාසීම,
රාජසුන්දරම
වරෝල
අපි මක්කොම එකතු වෙලා
මේ ලෝකය
යහපත් තැනක් කරමු මීට වැඩිය ...

- මහගම සේකර

අවබෝධය

1. සාරධර්ම යනු මොනවා දැ'සි කෙටියෙන් පැහැදිලි කරන්න.
2. සිංහල සාහිත්‍යයෙහි එන උපදේශ කාචා තුනක් නම් කරන්න.
3. මේ පාඩමේ විස්තර කෙරෙන සාරධර්ම පහක් කෙටියෙන් හඳුන්වන්න.
4. විවිධ ආගම් අදහන්නන් තුළ සාරධර්ම වර්ධනය කිරීම සඳහා හාවිත කරන ධරම ගුන්ථ තුනක් නම් කරන්න.
5. වර්තමාන සමාජය තුළ සාරධර්ම ඇති කිරීම සඳහා නිර්මාණ බිජි කළ ලේඛකයන් තියෙනු නම් කරන්න.

- පන්තියේ සිජුන් කණ්ඩායම් පහකට බෙදී, පහත සඳහන් පැවරුම්වල නිරත වන්න.

සාරධර්ම පිළිබඳව කියුවෙන කවි දහයක් සිරිත්මල්දම ගුන්ථයෙන් උප්පටා දක්වන්න.

සූභාපිතයෙන් තෝරා ගත් කවි දහයක ඇතුළත් උපදේශ විස්තර කරන්න.

ලෝකෝපකාරය නම් ගුන්ථයේ දැක්වෙන උපදේශ දහයක් සඳහා උදාහරණ දක්වන්න.

කණ්ඩායමට ඇතුළත් සැම කෙනකම ලෝච්ච සගරාවෙහි ඇතුළත් පද්‍යයක් බැඳීන් තෝරා ගෙන එයින් කියුවෙන උපදේශ මගින් සාරධර්ම පෝෂණය වන ආකාරය පැහැදිලි කරන්න.

උපදේශයක් ඇතුළත් ගිත ඉදිරිපත් කර, එමගින් සාරධර්ම වර්ධනය කර ගත හැකි ආකාරය පැහැදිලි කරන්න.

නිපාත පද

අප උගත් නාම පද හා ක්‍රියා පද විවිධ ආකාරයෙන් වර නැගිය හැකි ය. වචන හේදයෙහි නා ලිංග හේදයෙහි නාම පද වර නැගේ. ක්‍රියා පද පුරුෂ හේදයෙහි හා කාල හේදයෙහි වර නැගේ. එහෙත් එලෙස වෙනස් කළ නොහැකි පද විශේෂයක් සිංහලයෙහි ඇත. එවා ‘අව්‍යය පද’ ලෙස හැඳින්වෙයි. අව්‍යය පද නිපාත හා උපසර්ග ලෙස වර්ග දෙකකි. පදයක මූලින් යෙදී එම පදයේ අර්ථයට විරුද්ධාර්ථයක් දෙන, අර්ථය තීව් කරන පද විශේෂය උපසර්ග නම් වේ. නිපාත පදවලින් කෙරෙන්නේ වාක්‍යයක අර්ථය පැහැදිලි වන සේ එහි පද සම්බන්ධ කිරීමේ කාර්යය සි. පහත සඳහන් වැකිය කියවන්න.

අම්මා දරුවා ගමට යයි.

මෙහි අර්ථය පැහැදිලි නැත. අර්ථය පැහැදිලි කිරීම සඳහා මේ වාක්‍යය වෙනස් කරන්නට නිපාත පද යෙදීය යුතු සි.

අම්මා සමග දරුවා ගමට යයි.

අම්මා ද දරුවා ද ගමට යති.

අම්මාත් දරුවාත් ගමට යති.

අම්මා නොහොත් දරුවා ගමට යයි.

අම්මා එන තුරු දරුවා ගමට යයි.

අම්මා වෙනුවෙන් දරුවා ගමට යයි.

අම්මා තිසා දරුවා ගමට යයි.

මේ ආදි වගයෙන් නිපාත පද යොදා, පද සම්බන්ධ කර අර්ථය පැහැදිලි වාක්‍යයක් නිරමාණය කළ හැකි ය. නිපාත පද වෙන් කොට ලිවිය යුතු වුවත් විවෙක සමහර නිපාත පද අනෙක් පදයක් සමග එක්ව ද හාවිත වේ. නිපාත පද විවිධ අර්ථවල යෙදෙයි.

පහත සඳහන් වගුව තොදින් අවබෝධ කර ගනිමු.

අර්ථය	අදාළ නිපාත
කාලාර්ථය (කාලය හැඟවීම)	අද, හෙට, රේයේ, යලි නිරතරු, ඉක්බිති, නිතොර, දුන්, තිති, පුන, පැසුඩ්
සමුච්චිතයාර්ථය (පද සම්බන්ධ කිරීම)	ද, ත්, සහ, හා, සමග, කැටුව, සි
භාවාර්ථය (හැඟීම දැනවීම)	අනේ, අපොයි, අය්යේ, අහා, ඔහෝ, ආයි, උංයි, විං, උං
ආමන්ත්‍රණාර්ථය (ආමතීම)	ඒම්බා, එම්බල, කොල, ඒයි, බොල
ප්‍රමාණාර්ථය (ප්‍රමාණය දැක්වීම)	විතර, තරම්, සා, තාක්, තුවක්, බැගින්
විකල්පාර්ථය (යමක් වෙනුවට යන අදහස දීම)	හෝ, නොහොත්, හෙවත්
පිණිස අර්ථය (යමක් වෙනුවෙන් යන අර්ථය)	ලදෙසා, සඳහා, පිණිස, තිසා, වස්, අරබයා, වෙනුවෙන්
සීමාර්ථය (සීමාව දැක්වීම)	සිට, පටන්, තෙක්, දක්වා, තුරු
කිසුාර්ථය	සෙද, වහා, සැකින්, හතික
විනාර්ථය	විනා, හැර, මිස, මිහක්, මුත්
විහක්ත්‍යාර්ථය	විසින්, ගෙන්, කෙරෙන්, හට, කෙරෙහි, තුළ, මත, උඩ
උපමාර්ථය	මෙන්, සේ, වැනි, වගේ, අයුරු, ලෙස, බඳු, එව්
හේතු අර්ථය	නිසා, බැවින්, හෙයින්, අරබයා
ප්‍රශ්නාර්ථය	ඇයි, කිම, ද, මන්ද,

1. පහත සඳහන් නිපාත පද කවර අර්ථයක් ප්‍රකාශ කරන්නේ දැයුණු ඉදිරියෙන් ලියා දක්වන්න.

සඳහා	-	අදා	-
පුන පුනා	-	අයියෝ	-
සහ	-	මෙන්	-
නොහොත්	-	දක්වා	-
විසින්	-	නිසා	-

2. පහත සඳහන් වාක්‍යවල හිස්තැන් පිරවීම සඳහා සුදුසු නිපාත යොදන්න.

- දෙවියන් ..... පුද පුරා පැවැත්වීම විපතට පත් වූ බොහෝ දෙනාගේ කාර්යයකි.
- කිසුගාමී දුම්රිය මරදාන දුම්රිය ස්ථානයේ ..... අනුරාධපුර ගමන් කරයි.
- රුපෘතිය ..... ඇ දෙවිගතනක ..... බබ෉යි.
- පරිපර දිනය සැමැරීම ..... විදුහල්පතිතමා ..... සිසුහු ..... කටයුතු සූදානම් කරති.
- ..... දුෂ්චරය, තා මේ මග රෙක සිටිමින් තැත් කරන්නේ මා ..... මාගේ සේනාව ආක්‍රමණය කරන්නට ද?

3. පහත සඳහන් පද්‍ය පාඨවල යෙදී ඇති නිපාත උප්‍රවා දක්වන්න.

- “ලමයෙක් ඒ අසා - හැඩි බල්ලකු විලසා”
- “කිම් ද මැණියනි ඔබ මේ - පවසන වදනා”
- “ලිප ගිනි මොලොවන තෙක් දිය සැලියේ සැපයක් යැයි කකුලිව දිය කෙලියේ”
- “නිති නිරිදුගේ රෙකවලෙහි නියුත්තේ රැති ලෙස රුපනොද බිඳ ජය ගත්තේ”
- “සුරන් සහ සහසුසේ - නොකර සිටියේ අහස් කුස් නිස්”

1. විවිධාර්ථක නිපාත පද විවිධ හැඩිතල සහිත පත්‍රිකාවල ලියා, පන්තියේ පුද්ගලය කරන්න.
2. නිපාත පද යොදා වාක්‍ය නිර්මාණය කරන්න.
3. පෙළපොතෙහි ඔබ කැමැති පාඨමක යෙදී ඇති නිපාත පද තෝරා ලියන්න.
4. පහත සඳහන් නිපාත විවිධ හැඟීම ඇති වන ආකාරයට උච්චාරණය කරන්න.

i. අනේ	-	ii. අසියේ	-
iii. එපා	-	iv. ඇයි	-
v. ඉතින්	-		

නිවැරදිව වචන වෙන් කරමු

අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ දී එය ග්‍රාවකයාට අවබෝධ කරවීමේ උපාය මාර්ග ලෙස, අවකාශ තැන්වල දී හබ උස් පහත් කිරීම හා ඒ ඒ අදාළ වචනවලට පසුව විරාමයක් තැබීම හාවත කෙරෙයි. එහෙත් ලේඛනයේ දී පායක අදහස පැහැදිලි කිරීම සඳහා උපක්‍රම දෙකක් හාවත කෙරේ. ඒ විරාම ලක්ෂණ යෙදීම හා නිවැරදිව වචන වෙන් කිරීම සිංහලයේ ප්‍රධාන වශයෙන් පද වර්ග තුනකි. නාම පද, ක්‍රියා පද හා අව්‍යාය පද යනුවෙන් එම පද වර්ග හැඳින්වේ. නාම පද හා ක්‍රියා පද වෙන් කොට ලියා දක්වන අතර අව්‍යාය පද ගණයට අයත් උපසර්ග වෙන් කොට ලියන්නේ නැත. නිපාත පද වෙන් කොට ලිවිය යුතු වූවත් සමහර නිපාත වෙන් කොට ලියන්නේ නැත.

පද බෙදා ලිවීම හා සම්බන්ධ රිති හා සම්මත රාජියක් වෙයි. ඒ අතුරින් රිති හා සම්මත කීපයක් අපි උගෙනිමු.

සම්බන්ධවාචී ‘ත්’ නිපාතය පෙර පදය හා එක් කොට ලිවීම

උදාහරණ:- ඔහුත් මමත් තරගයට සහභාගි වෙමු.
අම්මාත් අයියාත් පාසලට යැමට පිටත් වූහ.

විධි ක්‍රියා පදවල යෙදෙන ‘ව’ ‘වු’ ප්‍රත්‍යය එක් කොට ලිවීම

උදාහරණ :- කරව, කරවු, බලව, බලවු.
මබට පැවරැ කාර්යය හොඳින් ඉවු කරවු.
සෙබඳනි, යුද්ධය සඳහා පිටත් වී යැමට සැරසේවු.
නිරතුරුව කුසල් රස් කරවු.
මුවන් පලා ගියේ දැ'යි විමසවු.

ප්‍රාර්ථනාර්ථ ‘වා’ ප්‍රත්‍යය එක් කොට ලිවීම

උදාහරණ:- මම නිදුත් වෙම්වා!
නුම්ලාට ගිල්ප සැදේවා!
දරුවෝ යහමග යත්වා!
නුම් නීතිගරුක වෙහිවා!

ප්‍රයෝග්‍රාම ක්‍රියා අස්ථියේ ‘ව, වී, වු, වන’ ප්‍රත්‍යය එක් කොට ලිවීම

උදාහරණ:- තාත්තා පෙදරුවන් ලවා ගොඩනැගිල්ල තනවයි.
සංවිධායකයා, නිවේදකයා ලවා උත්සවය ආරම්භ කරවී ය.
රජවරුන් කරවු වැවි අපට සම්පතකි.
අලසයන් ලවා කරවන කුමුරුවලින් නියමිත අස්වැන්න නො ලැබේ.

ඉහතින් දැක්වූයේ පද බෙදීම සම්බන්ධයෙන් සම්මත වූ රීති කිපයකි. ලේඛනයේ දී මේ රීති භාෂුනා ගෙන ඒවා අනුගමනය කරමින් නිවැරදි ලේඛන ව්‍යවහාරයක යෙදෙන්න.

මූඩ් අන්තර්

1. පහත සඳහන් පාය නිවැරදිව පද බෙදා ලියන්න.
  - i. නවය ග්‍රේණියේ පන්තිභාර ගුරුතුමිය සිසුන් ලබා සූදානම් කර තු වාරිකාවට ගුරුවරු ත් විදුහල්පතිතමා ත් සතුවින් සහභාගි වූහ.
  - ii. සංචිත මණ්ඩලය විසින් කැද වන ලද දේශකයා සියලු දෙනාට ම සුබ ද්‍රව්‍යක් වේ වා! සි පතමින් දේශනය ආරම්භ කළේ ය.
  - iii. තෙපු ත් මපු ත් රගෙන පන්සලට යන සැදැහැවතුන් දේවාලයට ද ගොස් වෙනත් අය ලබා යාතිකා කර වන අයුරු අඩි බලා සිටියෙමු.
  - iv. බල ව අනුරාපුර හා පොලොන්තරු වැවි සියුරුවල අපුරුව!
  - v. නැර ලොලය වඩ වන දුටු දත්තන් භට
කැරගලය වැජ්‍යෙයි මේ ලෙසින් සිට
2. පහත සඳහන් පායවල වවන නිවැරදිව වෙන් කර නැවත ලියන්න.
  - i. පාසලනිම්වීනිවෙසටයනවිට වැස්සක්ඇදහැත්තුනිසා මල්ලිත්මමත් අඩික්නිමකරවුනිවෙසකට ගොඩවැයුමෙමු.
  - ii. රාජපුරුෂයිනිවහා කුමරුන්කැදවටු.
  - iii. ඔබටයහපතක්මලේවා!
  - iv. කරවපියාසරසකිකොන්තගංතොටින්
  - v. මිනිසුන්ලවාපොල්කඩවනාම්මා දෙසමල්ලිත්අයියාත්බලාසිටිති.

ප්‍රායෝගික අන්තර්

1. පෙළපොතෙහි පාඨම් භාඛින් කියවා, ඒවායෙහි වවන වෙන් කර ඇති ආකාරය හඳුනා ගන්න.
2. නිවැරදිව වවන වෙන් නොකිරීම නිසා අදහස වෙනස් වන අවස්ථාවලට උදාහරණ සපයන්න.

උදාහරණ - ඔහු බලියා ගත් පහ තරට බෙර වාද නයත් උගත් තේ ය.